

Број: 17-14-1-1566-2/14
Сарајево, 08. јули 2014. године

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO:	09 - 07 - 2014		
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01,02 - 05-2-	788/14		

C

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

Предмет: Сагласност за ратификацију споразума, тражи се.

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00 и 32/13), достављамо вам, ради давања сагласности за ратификацију:

Споразум о трговини наоружањем, сачињен у Њујорку, 02. априла 2013. године.

Будући да је Министарство иностраних послова БиХ надлежно за провођење поступка за приступање овом споразуму, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који заступницима, односно делегатима може дати све потребне информације о споразуму.

С поштовањем,

BOSNA I HERCEGOVINA
Ministarstvo vanjskih poslova

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Министарство иностраних послова

MEA-BA-MPP
Broj: 08/1-31-05-2-23093/14
Sarajevo, 19.06.2014. godine

PREDSEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO : 07-07-2014			
Odgovarajući članak	Ustavljeno članak	Radni broj	Broj priloga
14	14-1	15661	26

**PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO**

PREDMET: Prijedlog Odluke o ratifikaciji Sporazuma o trgovini naoružanjem,
-dostavlja se;

N. Mursic /brk
07.07.14
P. /brk

U prilogu akta dostavljamo prijedlog Odluke o ratifikaciji Sporazuma o trgovini naoružanjem, sačinjen u Njujorku, 02. aprila 2013. godine, na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku.

U ime Bosne i Hercegovine Sporazum je potписан 25. septembra 2013. godine.

Podsjećamo da je Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na 36. redovnoj sjednici, održanoj 17.06.2013. godine, donijelo Odluku broj: 01-50-1-1971-14/13 o prihvaćanju Sporazuma o trgovini naoružanjem, te ovlastilo ministra vanjskih poslova Bosne i Hercegovine da isti potpiše.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 100. sjednici, održanoj 10. juna 2014. godine, utvrdilo prijedlog odluke o ratifikaciji Sporazuma.

Molimo Predsjedništvo Bosne i Hercegovine da doneše odluku o ratifikaciji Sporazuma o trgovini naoružanjem.

S poštovanjem,

Prilog: Kao u tekstu

СПОРАЗУМ О ТРГОВИНИИ НАОРУЖАЊЕМ

УЈЕДИЊЕНЕ НАЦИЈЕ

2013.

СПОРАЗУМ О ТРГОВИНИИ НАОРУЖАЊЕМ

Преамбула

Државе чланице овог споразума,

вођене циљевима и принципима Повеље Уједињених нација,

позивајући се на члан 26 Повеље Уједињених нација, којим се тражи промовисање успостављања и одржавања међународног мира и безбједности, са што мањом злоупотребом наоружања у погледу људских и економских ресурса у свијету,

наглашавајући потребу за спречавањем и искорењивањем незаконите трговине конвенционалним наоружањем и спречавањем његовог преусмјеравања на нелегално тржиште или за недозвољену употребу или за неовлашћене крајње кориснике, укључујући и чињење терористичких аката,

препознајући легитимне политичке, економске или комерцијалне интересе држава у међународној трговини конвенционалним наоружањем,

потврђујући суверено право сваке државе да регулише и контролише конвенционално наоружање искључиво на својој територији, у складу са својим правним или уставним системом,

признајући да мир и безбједност, развој и људска права чине основне стубове система Уједињених нација и основе за колективну безбједност и препознајући да су развој, мир, безбједност и људска права међусобно повезани и да се међусобно појачавају,

позивајући се на Смјернице Комисије за разоружање Уједињених нација за међународне трансфере оружја у контексту Резолуције Генералне скупштине 46/36X од 6. децембра 1991,

узимајући у обзир допринос Програма Уједињених нација за спречавање, искорењивање и борбу против нелегалне трговине малим и лаким оружјем у свим аспектима, као и Протокол против нелегалне производње и трговине ватреним оружјем, дијеловима и компонентама оружја и муницијом, као додатак Конвенцији Уједињених нација против транснационалног организованог криминала и међународном инструменту за оснаживање држава да правовремено и поуздано идентификују и прате недозвољено мало и лако наоружање,

препознајући безбједносне, социјалне, економске и хуманитарне посљедице незаконите и нерегулисане трговине конвенционалним оружјем,

имајући у виду да су цивили, посебно жене и дјеца, они на које оружани сукоб и оружано насиље највише негативно утичу,

препознајући такође изазове са којима се суочавају жртве оружаног сукоба и њихову потребу за адекватном његом, рехабилитацијом и социјалном и економском инклузијом,

наглашавајући да ништа из овог споразума не спречава државе у одржавању и усвајању додатних ефикасних мјера које ће унаприједити циљ и сврху Споразума,

водећи рачуна о легалној трговини, власништву и коришћењу одређеног конвенционалног оружја за рекреативне, културне, историјске и спортске активности, када је таква трговина, власништво или коришћење дозвољено или заштићено законом,

имајући у виду и улогу коју могу да имају регионалне организације у пружању подршке државама чланицама, на њихов захтјев, у примјени овог споразума,

препознајући добровољну и активну улогу коју цивилно друштво, укључујући невладине организације и индустрију, може да има у подизању свијести у погледу предмета и сврхе овог споразума и давању подршке његовој примјени,

признајући да регулисање међународне трговине конвенционалним оружјем и превенција његове злоупотребе не треба да онемогући међународну сарадњу и легалну трговину материјалима, опремом и технологијом у миролубиве сврхе,

наглашавајући жељу за постизањем универзалног придржавања овог споразума,

одлучни да дјелују у складу са сљедећим принципима:

Принципи

- нераздвојиво право свих држава на индивидуалну или колективну самоодбрану, како је препознато у члану 51 Повеље Уједињених нација,
- рјешавање међународних спорова мирним путем на начин да међународни мир, безbjедност и правда нису угрожени у складу са чланом 2, став (3), Повеље Уједињених нација,
- суздржавање од пријетње или употребе сile против територијалног интегритета или политичке независности било које државе у међународним односима или на

било који начин који није конзистентан са циљевима Уједињених нација у складу са чланом 2, став (4), Повеље Уједињених нација,

– немијешање у питања која су искључиво у домаћој надлежности било које државе у складу са чланом 2, став (7), Повеље Уједињених нација,

– поштујући и обезбеђујући поштовање међународног хуманитарног права у складу са, између остalog, Женевским конвенцијама из 1949. и обезбеђујући поштовање људских права у складу са, између остalog, Повељом Уједињених нација и Универзалном декларацијом о људским правима,

– одговорност свих држава, у складу са њиховим међународним обавезама, да ефикасно регулишу међународну трговину конвенционалним наоружањем и да спријече његову злоупотребу, као и примарну одговорност свих држава у успостављању и спровођењу њихових националних система контроле,

– поштивање легитимних интереса држава да стекну конвенционално наоружање како би оствариле право на самоодбрану и за мировне мисије, те за производњу, извоз, увоз или трансфер конвенционалног наоружања,

примјењивање овог споразума на конзистентан, објективан и недискриминишући начин,

сложилиле су се са следећим:

Члан 1

Сврха и циљ

Сврха овог споразума је да:

- успостави највише могуће заједничке међународне стандарде за регулисање или унапређење регулације међународне трговине конвенционалним наоружањем,
- спријечи и искоријени недозвољену трговину конвенционалним наоружањем и спријечи његову злоупотребу,

у сврху:

- доприноса међународном и регионалном миру, безбједности и стабилности,
- смањења људске патње,
- промовисања сарадње, транспарентности и одговорног дјеловања држава чланица у међународној трговини конвенционалним наоружањем како би се на тај начин успостављало повјерење између држава чланица.

Члан 2

Оквир

1. Овај споразум ће се примјењивати на све конвенционално наоружање у сљедећим категоријама:

(а) борбени тенкови,

(б) окlopна борбена возила;

(в) висококалибарски артиљеријски системи,

(г) борбени авиони,

(д) борбени хеликоптери,

(ђ) ратни бродови,

(е) пројектили и лансери за пројектиле и

(ж) мало и лако оружје.

2. За потребе овог споразума активности међународне трговине подразумијевају извоз, увоз, превоз, претовар и посредовање, а у даљњем тексту све ове активности ће се називати термином „трансфер”.

3. Овај споразум се неће примјењивати на међународну трговину конвенционалним наоружањем за државу чланицу или у име државе чланице за сопствену употребу под условом да конвенционално наоружање остаје у власништву државе.

Члан 3

Муниција

Свака држава чланица ће успоставити и одржавати национални систем контроле за регулисање извоза муниције испаљене, лансиране или испоручене као конвенционално наоружање у оквиру члана 2, став (1), а прије давања сагласности за извоз такве муниције примјењиваће одредбе чланова 6 и 7.

Члан 4

Дијелови и компоненте

Свака држава чланица ће успоставити и одржавати национални систем контроле за регулисање извоза дијелова и компонената када је извоз у формату који даје могућност да се конвенционално оружје склопи у оквиру члана 2, став (1), а прије давања овлашћења за извоз таквих дијелова и компонената примјењиваће се одредбе чланова 6 и 7.

Члан 5

Општа примјена

1. Свака држава чланица ће примјењивати овај споразум на конзистентан, објективан и недискриминишући начин имајући у виду принципе на које се односи Споразум.

2. Свака држава чланица ће успоставити и одржавати национални систем контроле, укључујући националне контролне листе у циљу примјене одредби овог споразума.
3. Свака држава чланица се охрабрује да примјењује одредбе овог споразума на најшири спектар конвенционалног наоружања. Националне дефиниције било које од категорија на које се односи члан 2, став (1), тачке (а) – (г), неће садржавати мање од описа који се користе у Регистру о конвенционалном наоружању Уједињених нација у вријеме ступања на снагу овог споразума. За категорију у оквиру члана 2, став (1), тачка (х), националне дефиниције неће садржавати мање од описа у релевантним инструментима Уједињених нација у вријеме ступања на снагу овог споразума.
4. Свака држава чланица, у складу са националним законима, обезбиједиће националне контролне листе Секретаријату, који ће их учинити доступним другим државама чланицама. Државе чланице се охрабрују да своје контролне листе учине јавно доступним.
5. Свака држава чланица ће предузети мјере неопходне за примјену одредби овог споразума и одредиће компетентне националне институције како би имала ефикасан и транспарентан национални систем контроле за регулисање трансфера конвенционалног наоружања у оквиру члана 2, став (1), и ставки на које се односе чланови 3 и 4.
6. Свака држава чланица ће одредити једну или више националних контакт особа за размјену информација у вези са питањима која се односе на примјену овог споразума. Свака држава чланица ће обавијестити Секретаријат, успостављен на основу члана 18, о својој националној/-им контакт особи/ама и вршити ажурирање информација.

Члан 6

Забране

1. Држава чланица неће дати сагласност за било какав трансфер оружја у оквиру члана 2, став (1), или ставки из чланова 3 или 4 ако ће трансфер довести до кршења њених обавеза у оквиру мјера које је усвојио Савјет безбједности Уједињених нација у вези са Поглављем VII Повеље Уједињених нација, посебно у вези са ембаргом на оружје.
2. Држава чланица неће дати сагласност за било какав трансфер оружја у оквиру члана 2, став (1), или ставки из чланова 3 или 4 ако ће трансфер довести до кршења релевантних међународних обавеза из међународних уговора којих је држава чланица, а посебно оних које се односе на трансфер или незакониту трговину конвенционалним наоружањем.
3. Држава чланица неће дати сагласност за било какав трансфер оружја у оквиру члана 2, став (1), или ставки из чланова 3 или 4 ако у доба давања овлашћења има сазнања да би оружје могло да се користи за чињење геноцида, злочина против човјечности, озбиљно кршење Женевских конвенција из 1949; нападе усмјерене на цивилне објекте или цивиле заштићене као такве или за друге ратне злочине дефинисане међународним уговорима којих је држава чланица.

Члан 7

Процјена извоза и увоза

1. Ако извоз није забрањен чланом 6, свака држава чланица која је извозник, прије давања дозволе за извоз конвенционалног наоружања из члана 2, став (1), или ставки из чланова 3 и 4, у оквиру своје надлежности и у складу са националним системом контроле, на објективан и недискриминишући начин узеће у узор релевантне факторе, укључујући информације које је обезбиједила држава увозник у складу са чланом 8, став (1), и процијенити утицај којим конвенционално наоружање или дијелови истог:

(а) могу да дођинесу миру и безбједности или њиховом нарушавању,

(б) могу бити коришћени за:

(I) чињење или помагање при озбиљном кршењу међународног хуманитарног права,

(II) чињење или помагање приликом озбиљног кршења међународних људских права;

(III) чињење или помагање дјела које представља прекршај у оквиру међународних конвенција или протокола којих је држава извозник члан а који се односе на тероризам или

(IV) чињење или помагање дјела које представља прекршај у оквиру међународних конвенција или протокола којих је држава извозник члан а који се односе на транснационални организовани криминал.

2. Држава извозник ће такође узети у обзир да ли могу да се предузму мјере које ће спријечити ризике утврђене у тачкама (а) или (б) параграфа 1, као што су мјере за изградњу повјерења или заједнички креирани и договорени програми од стране држава извозника и увозника.

3. Ако након урађене процјене и разматрања доступних превентивних мјера, држава извозник утврди да постоји већи ризик за било коју од негативних посљедица из параграфа 1, држава извозник неће дати сагласност за овај извоз.

4. Држава извозник, приликом вршења процјене, узеће у обзир ризик везан за конвенционално наоружање у оквиру члана 2, став (1), или ставки на које се односе

чланови 3 или 4 када се оружје користи за чињење озбиљних дјела која су повезана са родно заснованим насиљем или озбиљним дјелима насиља над женама и дјецом.

5. Свака држава извозник ће предузети мјере да обезбиједи да све сагласности за извоз конвенционалног наоружања из члана 2, став (1), или ставки на које се односе чланови 3 или 4 садрже довољно детаља те да су издате прије извоза.

6. Свака држава извозник, на захтјев државе увозника, и за државе које учествују у процесу транспорта или претовара, учиниће доступним адекватне информације о сагласности на коју се то односи у складу са својим националним законима, праксама и политикама..

7. Ако након давања сагласности држава извозник добије нове релевантне информације, она се охрабрује да изврши поновну процјену сагласности послије консултација са земљом увозником, уколико је то могуће.

Члан 8

Увоз

1. Свака држава увозник ће предузети мјере како би се, на захтјев државе извозника, обезбиједиле одговарајуће и релевантне информације, у складу са националним законима, и како би се држави извознику помогло у спровођењу националне процјене извоза из члана 7. Такве мјере могу да укључују информације о употреби или документацију о крајњем кориснику.

2. Свака држава увозник ће предузети мјере које ће јој омогућити да регулише, тамо где је то потребно, увозе конвенционалног наоружања који су у њеној надлежности а обухваћени су чланом 2, став (1). Такве мјере могу да укључују системе увоза.

3. Свака држава увозник може да тражи информације од државе извозника у погледу сагласности које су у процедури или актуелних сагласности за извоз када је држава увозник мјесто крајњег одредишта.

Члан 9

Превоз или прекрцавање

Свака држава чланица, где је то неопходно и изводљиво у складу са својим надлежностима за конвенционално наоружање из члана 2, став (1), предузеће адекватне мјере регулисања превоза или прекрцавања преко своје територије у складу са важећим међународним правом.

Члан 10

Посредовање

Свака држава чланица, у складу са својим важећим законима, предузеће мјере како би регулисала вршење посредовања према својим надлежностима за конвенционално наоружање из члана 2, став (1). Такве мјере могу да захтијевају да посредници, прије ангажовања за посредовање, евидентирају или прибаве писмену дозволу.

Члан 11

Злоупотреба

1. Свака држава чланица укључена у трансфер конвенционалног наоружања из члана 2, став (1), предузеће мјере како би се спријечила злоупотреба.

2. Држава чланица извозник, путем свог националног система контроле, који је усостављен у складу са чланом 5, став (2), спријечиће злоупотребу трансфера конвенционалног наоружања из члана 2, став (1), процјењујући ризик злоупотребе извоза и разматрајући увођење блажих мјера као што су мјере изградње повјерења или заједнички договорени и развијени програми од стране држава извозника и увозника. Остале мјере спречавања могу, уколико је то прикладно, да укључују: испитивање страна укључених у извоз, захтјев за додатном документацијом, потврдама, увјерењима која не овлашћују извоз или неке друге одговарајуће мјере.
3. Државе чланице које врше увоз, транзит, прекрцавање или извоз, у складу са својим законима и где је то прикладно и изводљиво, сарађиваће и размјењивати информације како би се смањио ризик од злоупотребе трансфера конвенционалног наоружања из члана 2, став (1).
4. У случају да установи злоупотребу превезеног конвенционалног наоружања из члана 2, став (1), држава чланица ће, у складу са својим законима и у складу са међународним правом, предузети одговарајуће мјере како би ријешила питање злоупотребе. Такве мјере могу да укључе упозорење потенцијално погођеним државама чланицама, разматрање питања злоупотријебљеног превоза конвенционалног наоружања из члана 2, став (1), и предузимање пратећих мјера кроз истраге и спровођење закона.
5. У циљу бољег разумијевања и спречавања злоупотребе превезеног конвенционалног наоружања из члана 2, став (1), државе чланице су подстакнуте да међусобно дијеле релевантне информације о ефикасним мјерама против злоупотребе. Такве информације могу да садрже информације о незаконитим радњама, укључујући корупцију, међународне руте кријумчарења, незаконито посредовање, изворе незаконите набавке, методе затајивања, заједничка мјеста или дестинације отпремања пошиљке које користе организоване групе које се баве злоупотребом.
6. Државе чланице су подстакнуте да путем Секретаријата извјештавају друге државе чланице о предузетим мјерама рјешавања злоупотребе превезеног конвенционалног наоружања из члана 2, став (1).

Члан 12

Чување података

1. Свака држава чланица, у складу са својим законима и одредбама, сачуваће податке о издавању одобрења за извоз или ефективних извоза конвенционалног наоружања из члана 2, став (1).
2. Свака држава чланица је подстакнута да задржи податке о конвенционалном наоружању из члана 2, став (1), које је превезено кроз њену територију као крајњу дестинацију или за које је одобрен трансфер или прекрцање кроз територију која је под њеном јурисдикцијом.
3. Свака држава чланица је подстакнута да у те податке укључи: количину, вриједност, модел/тип, одобрење међународног трансфера конвенционалног наоружања из члана 2, став (1), наоружање које је превезено, те детаље о држави/државама које извозе, држави/државама које увозе, транзитној држави/државама и крајњем кориснику.
4. Подаци ће се чувати најмање десет година..

Члан 13

Извјештавање

1. Свака држава чланица ће током прве године након ступања на снагу овог споразума за ту државу чланицу, а у складу са чланом 22, припремити почетни извјештај за Секретаријат о предузетим мјерама за спровођење Споразума, укључујући државне законе, државне контролне листе и друге одредбе и административне мјере. Свака држава чланица ће обавијестити Секретаријат о било

каквим новим мјерама које су предузете у циљу спровођења Споразума. Извјештаји ће бити доступни и Секретаријат ће их доставити свим државама чланицама.

2. Државе чланице су подстакнуте да путем Секретаријата обавијесте остале државе чланице о предузетим мјерама које су се показале ефикасне у борби против злоупотребе превезеног конвенционалног наоружања из члана 2, став (1).

3. Свака држава чланица ће годишње, до 31. 5, достављати извјештај Секретаријату за претходну календарску годину у вези са одобреним или актуелним извозом и увозом конвенционалног наоружања из члана 2, став (1). Извјештаји ће бити доступни, а државама чланицама ће их достављати Секретаријат. Извјештај достављен Секретаријату може да садржава исте информације које је држава чланица доставила релевантним органима Уједињених нација, укључујући Регистар Уједињених нација о конвенционалном наоружању. Извјештаји могу да искључе комерцијално осјетљиве информације или информације државне безbjednosti.

Члан 14

Спровођење

Свака држава чланица ће предузети адекватне мјере како би спроводила државне законе и прописе који примјењују одредбе Споразума.

Члан 15

Међународна сарадња

1. Државе чланице ће, у складу са њиховим цијењеним безбједносним интересима и државним законима, међусобно сарађивати како би се Споразум ефикасно спроводио.
2. Државе чланице су подстакнуте да олакшају међународну сарадњу, укључујући размјену информација о питањима од заједничког интереса која се односе на спровођење и примјену овог споразума, а у складу са њиховим безбједносним интересима и државним законима.
3. Државе чланице су подстакнуте да се консултују о питањима од заједничког интереса и да размјењују информације како би подржале спровођење Споразума.
4. Државе чланице су, у складу са својим државним законима, подстакнуте да сарађују у циљу пружања помоћи у спровођењу одредби Споразума, укључујући размјену информација у вези са незаконитим радњама и актерима како би се спријечила и искоријенила злоупотреба конвенционалног наоружања из члана 2, став (1).
5. Државе чланице ће, у складу са међусобним договором и својим државним законима, пружати једна другој сву могућу помоћ у истрагама, тужбама и судским поступцима који се тичу нарушавања државних мјера успостављених у складу са овим споразумом.
6. Државе чланице су подстакнуте да предузму државне мјере и међусобно сарађују како би се спријечило да трансфер конвенционалног наоружања из члана 2, став (1), постане предмет корупционих радњи.
7. Државе чланице су подстакнуте да размјењују искуства и информације стечене у вези са било којим аспектом Споразума.

Међународна помоћ

1. Свака држава чланица приликом спровођења Споразума може да затражи помоћ, укључујући и правну или законску помоћ, изградњу институционалног капацитета, као и техничку, материјалну или финансијску помоћ. Таква помоћ може да се односи и на управљање складиштем, разоружање, програме демобилизације и реинтеграције, модел законодавства, те ефикасне праксе за спровођење. Свака држава чланица која је у могућности да пружи такву помоћ, то ће на основу молбе и учинити.
2. Свака држава чланица може да тражи, понуди или прихвати помоћ, између осталог, од Уједињених нација, међународних, регионалних, субрегионалних или државних организација, невладиних организација или на билатералној основи.
3. Државе чланице ће основати добровољни фонд путем којег ће се држави чланици која тражи међународну помоћ приликом спровођења Споразума иста пружити. Свака држава чланица је подстакнута да уложи средства у фонд.

Члан 17

Конференција држава чланица

1. Конференцију држава чланица ће сазвати привремени Секретаријат, успостављен према члану 18, не касније од годину дана након ступања на снагу Споразума, а након тога у неко друго вријеме, о чему одлучује Конференција држава чланица.
2. Конференција држава чланица ће на првој сједници консензусом усвојити правила процедуре.

3. Конференција држава чланица ће усвојити финансијска правила, као и управљање средствима помоћних органа која могу да буду основана, те финансијске одредбе којима је уређено функционисање Секретаријата. На свакој редовној сједници усвајаће се буџет за финансијски период до наредне редовне сједнице.

4. Конференција држава чланица ће:

- (а) надзирати спровођење Споразума, укључујући развоје у области конвенционалног наоружања,
 - (б) разматрати и усвајати препоруке у вези са спровођењем и дјеловањем Споразума, а посебно у вези с промоцијом његове универзалности,
 - (в) разматрати измјене Споразума у складу са чланом 20,
 - (г) разматрати питања која се тичу тумачења Споразума,
 - (д) разматрати и одлучивати о задацима и буџету Секретаријата,
 - (ђ) разматрати успостављање помоћних органа како би се побољшала примјена Споразума и
 - (е) вршити друге функције у складу са Споразумом.
5. Посебни састанци Конференције држава чланица ће се одржавати у било које вријеме ако Конференција држава чланица то сматра неопходним или према писменом захтјеву било које државе чланице; с тим да овај захтјев има најмање двотрећинску подршку држава чланица.

Члан 18

Секретаријат

1. Споразумом се успоставља Секретаријат за подршку државама чланицама приликом спровођења Споразума. До одржавања првог састанка Конференције држава чланица, привремени Секретаријат ће бити одговоран за административно функционисање према овом споразуму.
2. Секретаријат ће бити адекватно опремљен, а стручни персонал ће обезбиједити да Секретаријат ефикасно обавезе наведене у параграфу 3.
3. Секретаријат ће одговарати државама чланицама. У оквиру смањене структуре Секретаријат ће имати следеће надлежности:
 - (а) примати, чинити доступним и просљеђивати извјештаје, како је и одлучено Споразумом,
 - (б) одржавати и чинити доступном листу контакт особа државама чланицама,
 - (в) омогућити усклађивање понуда и захтјева за помоћ у спровођењу Споразума и промовисати међународну сарадњу, као што је и тражено,
 - (г) олакшати рад Конференције држава чланица, укључујући договарање и пружање неопходних услуга за одржавање састанака према овом споразуму и
 - (д) вршити остале дужности у складу са одлукама Конференције држава чланица.

Члан 19

Рјешавање спорова

1. Државе чланице ће се консултовати и уз заједничку сагласност сарађивати у проналажењу рјешења у случају било каквих спорова који могу да се односе на тумачење или примјену Споразума, укључујући преговоре, посредовање, помирење, судско рјешење или неке друге мировне методе.
2. Државе чланице могу, уз заједничку сагласност, да врше арбитражу како би пријешиле било који спор настало између њих, а који се тиче тумачења или примјене Споразума.

Члан 20

Измјене

1. Шест година након ступања на снагу Споразума свака држава чланица може да предложи измјену Споразума. Стога предложене измјене може једино да разматра Конференција држава чланица, и то сваке три године.
2. Сваки приједлог измјене Споразума ће у писаној форми бити достављен Секретаријату, који ће га прослиједити свим државама чланицама, не касније од 180 дана приједлога. Секретаријат ће приједлог измјене разматрати у складу са параграфом 1. Ако већина држава чланица обавијести Секретаријат да подржавају разматрање приједлога измјена, оне ће бити разматране на следећој Конференцији држава чланица, у складу са параграфом 1, не касније од 120 дана након што Секретаријат достави наведени приједлог измјене.
3. Државе чланице ће настојати да постигну консензус о свакој измјени. Ако су сви покушаји да се консензус постигне исцрпљени и није постигнут никакав договор, крајње рјешење ће бити усвајање измјена на темељу двотрећинске већине гласова присутних држава чланица и гласања на састанку Конференције држава чланица.

За потребе овог члана, присутне државе чланице и гласање подразумијева државе чланице које присуствују и дају позитиван или негативан глас. Депозитар ће обавијестити све државе чланице о усвојеној измјени.

4. Измјена усвојена у складу са параграфом 3 ће ступити на снагу за сваку државу чланицу која је уложила свој инструменат прихватања те измјене деведесет дана од дана када је депозитару достављен инструменат о прихватању од већине држава чланица у периоду усвајања измјене. Након тога ће ступити на снагу за сваку преосталу државу чланицу деведесет дана од дана улагања инструмента о прихватању измјене.

Члан 21

Потписивање, ратификација, прихватање, одобрење или приступање

1. Споразум ће бити доступан за потписивање за све државе чланице у сједишту Уједињених нација у Њујорку од 3. јуна 2013. године до ступања на снагу.
2. Споразум је подложен ратификацији, прихватању или одобравању од стране сваке државе потписнице.
3. Након ступања на снагу, Споразум ће бити доступан за приступање свакој држави чланици која још увијек није потписала Споразум.
4. Инструменти ратификације, прихватања, одобравања или приступања ће бити достављени депозитару.

Члан 22

Ступање на снагу

1. Споразум ће ступити на снагу деведесет дана након дана када је депозитару достављено педесет инструмената ратификације, прихватања или одобравања.
2. За сваку државу која депонује свој инструменат ратификације, прихватања, одобравања или приступања након ступања на снагу Споразума, овај споразум ће за ту државу ступити на снагу деведесет дана од дана депоновања инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања.

Члан 23

Привремена примјена

Свака држава може приликом потписивања или депоновања инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања објавити да ће до ступања на снагу Споразума за ту државу привремено примјењивати члан 6 и члан 7.

Члан 24

Трајање и одступање

1. Споразум ће важити неограничено.
2. Свака држава чланица ће, чувајући свој национални интегритет, имати право да одступи од Споразума. У том случају ће депозитару доставити обавјештење о одступању, који ће о томе обавијестити остале државе чланице. Обавјештење о одступању може да садржава разлоге одступања, а биће валидно деведесет дана

након његовог пријема од стране депозитара, уколико обавјештење о одступању не наводи каснији датум.

3. Држава из разлога одступања од Споразума неће бити ослобођена обавеза које проистичу из Споразума док је била његова чланица, укључујући све финансијске обавезе које могу да настану.

Члан 25

Уздржаност

1. Приликом потписивања, ратификације, прихватања, одобравања или приступања, свака држава може да буде уздржана, само ако је то у складу са циљем и сврхом Споразума.
2. Држава чланица може било када да повуче своју уздржаност обавјештавајући о томе депозитара.

Члан 26

Однос према другим међународним споразумима

1. Примјена Споразума неће нарушавати обавезе држава чланица према постојећим или будућим међународним споразумима чије су чланице и гдје су те обавезе у складу са Споразумом.
2. Споразум се неће наводити као основа за неважеће споразуме о сарадњи у области одбране закључене између држава чланица Споразума.

Члан 27

Депозитар

Генерални секретар Уједињених нација ће бити депозитар Споразума.

Члан 28

Аутентичност текста

Оригинал текста Споразума, чије су верзије на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику подједнако аутентичне, биће депонован код Генералног секретара Уједињених нација.

Сачињено у Њујорку, другог априла двије хиљаде тринаесте године.